

Дідоренко Т.В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і правового забезпечення
агропромислового виробництва,
Тернопільський національний економічний університет*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ

В умовах ринкової конкуренції нарощування темпів виробництва сільського господарства вимагає застосування сучасної економічної й високопродуктивної техніки та механізмів для обробки ґрунтів та збирання сільськогосподарської продукції. При цьому засоби виробництва мають бути не лише надійними й довговічними – їх характеристики, режими функціонування необхідно збалансовувати з діяльністю бурякоцукрового під комплексу [1].

При цьому, ключовим завданням для виробника є створення такого комбайна чи агрегата, який був би кращим за свої аналоги і повною мірою задовольняв би потреби споживача. А перед покупцем стоїть питання – як вибрати з певного числа сільськогосподарської техніки таку, яка б задовольнила його потреби та створила умови для ефективного господарювання, а отже, підсилила б позиції у конкурентній боротьбі.

Конкурентоспроможність як явище в ринковій економіці можна розглядати, поєднуючи такі складові: поняття конкурентоспроможності, її критерії, фактори та показники [2]. Конкурентоспроможність традиційно розглядається з позиції товару, тобто здебільшого йдеться про конкурентоспроможність продукції. Натомість трансфоспроможність – це здатність об'єкта, що володіє визначеною часткою відповідного релевантного ринку, яка характеризує ступінь відповідності інноваційно-логістичних техніко-функціональних, економічних, організаційних й інших характеристик об'єкта вимогам споживачів і визначає частку ринку, що належить даному об'єктові й перешкоджає перерозподілу цього ринку на користь інших об'єктів.

Відродження трансформаційних процесів на підприємствах машинобудівної галузі, забезпечення їх розвитку на інноваційно-логістичних засадах – одна з найважливіших умов відродження АПК та побудови індустріального суспільства, що базується на ефективному використанні наукових знань і високих технологій. Машинобудування має ключове значення для технологічного переозброєння всіх галузей виробництва, у т. ч. і сільського господарства [3].

Як переконає досвід розвинутих країн Заходу, всі ланки НТП у ринковій економіці мають бути орієнтовані на споживання. Саме на споживчому ринку досягнення науково-технічного прогресу знаходять найповніше втілення, оскільки вони соціально орієнтовані в напрямі забезпечення позитивних змін

в інтенсивності праці, підвищення реальних доходів працівників і дієвості управління виробництвом.

Адаптивнотрансформаційна здатність – спроможність до відродження підприємств сільськогосподарського машинобудування на інноваційно-логістичних засадах. І саме взаємовідносини даних підприємств з бурякоцукровим підкомплексом є одним із напрямків відродження галузі.

Фактичне річне завантаження сільгоспмашин визначається за формулою:

$$T_{\phi} = D_n t_{\text{дн}} \frac{W_n}{Q_n} \sum_{j=1}^p \frac{Q_j}{W_j}, \quad (1)$$

де D_n – кількість днів роботи в напружений період; $t_{\text{дн}}$ – тривалість роботи машини протягом дня в напружений період, год; W_j , W_n – продуктивність машини в j -й та напружений періоди, од. роб./год; Q_j , Q_n – обсяг робіт у j -й та напружений періоди, од. роб.; j – кількість періодів роботи.

Результати розрахунку дозволяють розрахувати потребу в сільськогосподарській техніці для бурякоцукрового під комплексу [4].

Першочергове значення для економіки України має кардинальне підвищення технологічного рівня продукції вітчизняного сільськогосподарського машинобудування. Зокрема технологічне оновлення комбайнобудівних підприємств, розробка й організація виробництва різноманітної сучасної та перспективної сільськогосподарської техніки.

Список використаних джерел:

1. Воронкова А. Концепція управління конкурентоспроможним потенціалом підприємства // Економіст. – 2007. – № 8. – С. 14-17.
2. Конкурентоспроможність підприємства: оцінка рівня та напрями підвищення: [монографія / за заг. ред. О. Г. Янкового]. – Одеса: Атлант, 2013. – 470 с.
3. Садовник О.В. Визначення конкурентоспроможності галузі при обґрунтуванні базової стратегії // Економіка та підприємництво: Збірник наукових праць молодих вчених та аспірантів. Вип. 13. – К.:КНЕУ, 2004. – С. 226-233.
4. Фатхутдинов Р.А. Конкурентоспособность организации в условиях кризиса: экономика, маркетинг, менеджмент. – М.: Издательско-книготорговый центр «Маркетинг», 2002. – 892 с.